

תוכן העניינים :

פתיח.....3

גוף העבודה.....4

סיכום.....8

ביבליוגרפיה.....9

פתיח :

בשנת 2020 עלתה לאוויר בחברת הטלוויזיה האמריקאית Netflix סדרת הריאליטי "האהבה היא עיוורת" (Love is Blind). בסדרה השתתפו 30 גברים ונשים ששאيفתם העיקרית היא להתאהב ולמצוא זוגיות.

הסדרה צולמה במשך 10 ימים, בהם הגברים והנשים שהו בחדרים נפרדים, ונפגשו למספר דייטים עם פרטנרים שונים בכל יום, אך במקום שיהיו אלו דייטים "רגילים", הם היו מעין בליינדייטים, במלוא מובן המילה, כלומר גם במהלך הדייט השחקנים לא ראו אחד את השני, אלא רק שמעו את האחר, כשהפרידה ביניהם מחיצה.

משך הדייטים היו דייט בכל יום במשך 10 ימים עם כל פרטנר (הם יכלו לצאת עם כמה פרטנרים ביום אחד), כשבתום 10 הימים בני הזוג שבחרו אחד בשני (מתוך כמה אנשים איתם יצאו) התארסו ורק לאחר מכן ראו אחד את השני, כאשר תאריך החתונה המיועד היה ל-4 שבועות לאחר מכן.

בעבודה זו אבצע ניתוח ביקורתי על הפרק הראשון, "Is Love Blind?", מתוך עונה מס' 1 של הסדרה, על ידי ניתוח סמיוטי וקונוטטיבי של הסימנים והאלמנטים האודיו-טקסטואליים-וויזואליים השונים העולים מן הצפייה בסדרה. בתוך כך, אנסה להראות אילו מסרים מועברים מהתכנית ומיוצרי הסדרה ישירות או באופן סמוי לצופה, באמצעים חזותיים שונים.

בניתוח אשתמש בעין ביקורתית, ואחקור כיצד סממנים תרבותיים הבאים לידי ביטוי בסדרה משפיעים על הצופים בה, וכיצד מערכות הסימנים השונות ויחסייהן אלו עם אלו, טוענות את הפרק במשמעויות המשרתות את הסימנים האלו.

כמו כן, אראה בעבודה זו כיצד טענת המנחים בפרק הראשון כי "חיבור רגשי הוא המפתח לנישואים מוצלחים הרבה יותר מאשר מראה פיזי" באה לידי ביטוי באמצעות מסרים ויזואליים שונים בפרק, ובפרט, האם המחיצות הקיימות ב"תאי הדייטים" המיוחדים בפרק משרתות טענה זו.

בעבודתי אתייחס גם למסר הסמוי בתכנית, לפיו ההבניה המגדרית לפיה נשים הן עדינות, שברירות וחולמות על חתונה, בעוד גברים הם חזקים ופחות מדברים על היום המיועד. כל זאת, כאשר לנגד עיני עומד העיקרון לפיו מטרתו של הניתוח הסמינטי הוא לחפש ולחשוף את הידע התרבותי הנחוץ לשם הבנה מעמיקה של המסר החזותי.

גוף העבודה:

1. תחילת הפרק- מגורי הנשים, ומגורי הגברים

הפתיחה של הפרק הראשון מוקדשת להיכרות שלנו, הצופים, עם הסדרה ועם הפורמט הבלתי רגיל שלה, ויחד עם זאת גם חושפת את ההיכרות של השחקנים המשתתפים בתכנית עם פורמט זה, על שלל חששותיהם, וכוללת את הרגע בו נכנסים המשתתפים למגורים: הנשים גרות יחד במגורים המוקצים להן, ואילו הגברים- במגורים המוקצים להם.

כשהגברים נכנסים למגוריהם בפעם הראשונה, הזווית המצולמת היא משולחן הביליארד שנמצא במגוריהם, כאשר קדמת המצלמה היא על השולחן, המקל וכדורי הביליארד, ומאחוריו רואים את השחקנים נכנסים לחדר המגורים. זווית זו מסמלת משמעות מנוגדת לטענה המרכזית של המנחים, מפני שהיא מראה כמה חומריות וסממנים גבריים הם ש"משנים" לנו, בניגוד לעניין הרגשי שאמור להתפתח בין הפרטנרים השונים.

מסר קונוטטיבי נוסף העולה מזווית צילום זו הוא הבניה לפיה גברים משחקים בביליארד בזמנם החופשי, בעוד שכמה שניות לפני כן יש שוט בו מראים את הנשים שנמצאות במגוריהן ומתרגשות מהמילה "חתונה"- הבניה תרבותית נוספת לפיה נשים תמיד יתרגשו ממילה זו, ותכלית חייהן היא להתחתן.